

Определение на Съда (десети състав) от 4 септември 2014 г. (преюдициално запитване от Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság - Унгария) — István Tivadar Szabó/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Дело C-204/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Търговско дружество, натрупало данъчни задължения — Член на управителен орган в това дружество лице, който не може да бъде назначен на управителна длъжност в друго дружество — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Неприложимост на разпоредбите на правото на Съюза, чието тълкуване се иска — Явна липса на компетентност на Съда — Въпроси от хипотетично естество — Явна недопустимост)

(2014/C 431/12)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: István Tivadar Szabó

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Диспозитив

- 1) Произнасянето по третия въпрос, поставен от Tatabányai közigazgatási és munkaügyi bíróság (Унгария), очевидно не е от компетентността на Съда на Европейския съюз.
- 2) Останалите въпроси на посочената юрисдикция са явно недопустими.

⁽¹⁾ ОВ C 245, 28.7.2014 г.

Преюдициално запитване от Krajowa Izba Odwoławcza (Полша), постъпило на 14 август 2014 г. — Esaprojekt Sp. z o.o./Województwo Łódzkie

(Дело C-387/14)

(2014/C 431/13)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Krajowa Izba Odwoławcza

Страни в главното производство

Жалбоподател: Esaprojekt sp. z o.o.

Ответник: Województwo Łódzkie

Преюдициални въпроси

- 1) Член 51 от Директива 2004/18/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (наричана по-нататък „Директива 2004/18“) във връзка със закрепените в член 2 от същата директива принципи за равно и недискриминационно третиране на икономическите оператори и за прозрачност допуска ли при поясняването или допълването на документите икономическият оператор да посочи осъществени поръчки (тоест извършени доставки), които са различни от посочените в приложения към офертата списък на доставките, и конкретно може ли да посочи поръчки, осъществени от друго лице, ако не е споменал в офертата си, че ще използва ресурсите на това лице?

- 2) В светлината на решение на Съда от 10 октомври 2013 г. по дело Manova, C-336/12, от което следва, че „принципът на равно третиране трябва да се тълкува в смисъл, че допуска възможността възлагащият орган да изисква от кандидата след изтичане на определения за подаване на заявления за участие срок в процедура по възлагане на обществена поръчка да му бъдат представени документи, удостоверяващи положението на кандидата, като публикувани годишни финансови отчети, чието съществуване преди изтичането на определения за представяне на заявления за участие срок обективно може да се провери, доколкото представянето на тези документи не се е изисквало изрично в обявата за съответната обществена поръчка като условие, без изпълнението на което кандидатът е нямало да бъде допуснат до участие“, трябва ли член 51 от Директива 2004/18 да се тълкува в смисъл, че допълване на документите е допустимо единствено когато става дума за документи, за които обективно може да се установи, че са съществували преди изтичането на срока за подаване на оферти или заявления за участие в процедурата, или следва да се приеме, че Съдът е посочил само една от възможностите, докато всъщност допълване на документите е допустимо и в други случаи, например при подаване на допълнителни документи, които не са съществували преди изтичането на посочения срок, но които обективно могат да удостоверят изпълнението на съответното условие за участие?
- 3) Ако отговорът на втория въпрос е, че допълване е допустимо и когато става дума за документи, различни от посочените в решение Manova, C-336/12, допустимо ли е допълнително представяните документи да са изготвени от икономическия оператор, от подизпълнители или от други лица, на чиито възможности се позовава операторът, при положение че те не са били споменати в офертата?
- 4) Член 44 във връзка с член 48, параграф 2, буква а) от Директива 2004/18 и във връзка със закрепения в член 2 от нея принцип за равно третиране на икономическите оператори допуска ли позоваване на ресурсите на друго лице по смисъла на член 48, параграф 3 така, че да се стига до обединяване на компетентността и опита на две лица, които поотделно не притежават изискваните от възлагащия орган компетентност и опит, при положение че този опит е неделим (условието за участие в процедурата трябва да бъде изпълнено от икономическия оператор изцяло) и изпълнението на поръчката е неделимо (представлява едно цяло)?
- 5) Член 44 във връзка с член 48, параграф 2, буква а) от Директива 2004/18 и във връзка със закрепения в член 2 от нея принцип за равно третиране на икономическите оператори допуска ли позоваване на опита на група икономически оператори така, че операторът, който е осъществил поръчката като член на група оператори, да може да се позовава на изпълнената от групата поръчка независимо какво е било участието му в изпълнението ѝ, или допуска операторът да се позовава единствено на собствения си, реално придобит опит от изпълнението на онази част от поръчката, за която е отговарял в рамките на групата?
- 6) Може ли член 45, параграф 2, буква ж) от Директива 2004/18, който гласи, че от участие в процедурата може да бъде изключен всеки икономически оператор, ако е виновен за сериозно по своя характер даване на невярна информация или не е предоставил изискваната информация, да се тълкува в смисъл, че от участие в процедурата се изключва операторът, който е представил невярна информация, която влияе или може да повлияе на изхода на процедурата, като се приеме, че виновно представяне на невярна информация съставлява самото представяне пред възлагащия орган на информация, която не отговаря на фактите и която оказва влияние на решението на възлагащия орган по въпроса за изключването на оператора (и отхвърлянето на офертата му), независимо дали операторът е извършил това умишлено и целенасочено, или е действал без умисъл, при условията на самонадеяност, небрежност или неполагане на дължимата грижа? Следва ли за „виновен за сериозно по своя характер даване на невярна информация или [непредоставяне] на изискваната информация“ да се смята само икономическият оператор, който е представил невярна информация (която не отговаря на фактите), или за такъв следва да се приеме и операторът, който е представил на практика вярна информация, но по такъв начин, че у възлагащия орган се е създало убеждението, че този оператор отговаря на определените от него изисквания, въпреки че всъщност не е така?
- 7) Член 44 във връзка с член 48, параграф 2, буква а) от Директива 2004/18 и във връзка със закрепения в член 2 от нея принцип за равно третиране на икономическите оператори допуска ли икономическият оператор да се позовава на своя опит, като посочва два или повече договора общо като една поръчка, въпреки че нито в обявлението, нито в спецификацията възлагащият орган е предвидил подобна възможност?

(¹) ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправка в ОВ L 182, 10.7.2008 г., стр. 282.